

NOTA MÍNIMA A «NOU SALMS»

«Nou salms» és el títol d'un dels poemes del llibre *Auf der Erde, in der Hölle* («A la terra, a l'infern»), amb què Thomas Bernhard va donar-se a conèixer literàriament l'any 1957, quan tenia 26 anys. Un any més tard van seguir dos llibres de poemes més: *In hora mortis* i *Unter dem Eisen des Mondes* («Sota el ferro de la lluna»). Entre el 1959 i el 1960 Bernhard va escriure la seva obra poètica més coneguda, *Ave Vergil* («Ave Virgili»), que tanmateix restaria inèdita fins al 1981. Finalment el 1962 va aparèixer *Die Irren Die Häflinge* («Els bojos Els presoners»), el cinquè i últim volum poètic de l'autor austríac, que a partir d'aquest moment es dedicà exclusivament a la prosa i al teatre (si exceptuem alguns poemes o grups de poemes esparsos publicats en revistes i recollits pòstumament en el volum que aplega l'obra poètica completa).

El poema «Nou salms» va aparèixer de nou en una edició privada del 1960, aquesta vegada extret del conjunt i amb el títol «Salm». Aquest fet ens dona a entendre diverses coses. Una: que «Nou salms» ha de ser entès efectivament com un sol poema dividit en nou parts; dues: que es tracta d'una composició autònoma no superditada al conjunt de *Auf der Erde, in der Hölle*, i tres: que Bernhard li concedia un valor especial i per aquest motiu va voler rescatar-lo d'aquell primer llibre encara immadur i de qualitat desigual. «Nou salms» és certament una peça a part dintre del primer recull poètic de l'autor i enllaça directament, tant pel to com per la temàtica religiosa, amb el següent llibre, *In hora mortis*, que constitueix ja una primera obra mestra en l'extraordinari recorregut literari del genial escriptor que va ser Thomas Bernhard.

RAMON FARRÉS